

צנצנצ של (יהודה) אבן אלהריזי אל הדיין אליהו (בן זכריה)

וינא, ארצהרצוב ריינר 86, המספר בתערוכה 1143

אלכאדם אבן
אלהריזי

1

2 יכץ אלמולא אלמפזל אלדיין אלמול ר אליהו אעזה אללה

3 ואלדי אעלם בה אלמולי אן אלחואיז אלי לי פי

4 תרכתהא הנאך לאני כנת ארזואסאפר פי אלבחר אלי עכה ואלא
אסכנדריה אז מן יזיבהא אלי ואן נפדת

5 אן יסלמיהא אלי אלמכארי אכאף יזיע בעזהא

6 פאצטרתני אלחאזה אן ארוח אנא בנפסי ענהא

7 לעלה ירוח לי ענהא פאן אבא פעסי
פתקול לליהודי צדקה אן יקעד מכאנה

8 חתי עזא אלי רזועי מן אסכנדריה וחיניד אנפר
וירוח מעי ללכצאם

9 ענה לאני אן רחת אלי בולביס אלאן, ((ואסתנרהא))

10 פיהא אלחואיז
ואתנטר(((הא))) פליס תצל אלי פלא יזעז אלמולי

11 נפסה ללמזיאד ולא אקדר אתרך ונזיע ל

12 תואיג וכתב תסאוי סבעה דנאניר ועסי יכץ

13 אלמולי באלסלאם עני ללרייס אלמהדב אדאם אללה עזה

אין זה מכתב אלא "פתק", רקעה. על כן הכותב רושם את שמו מצד שמאל למעלה ואין פתיחה וסיום פנומחים. אנו לומדים כאן, שאבן אלהריזי התכוון לנסוע בים אל איי, אך, כפי שמראה הרמז אל בולביס, התחנה העיקרית בין קהיר וגבול הארץ, החליט אחר כך לנסוע ביבשה. היה לו כנראה דין עם היהודי צדקה, על כן ביקש שהלה יחכה לו. חפציו של המסורר היו שוים רק שבעה דינרים - אכן היה נודע בדלותו. אלרייס אלמהדב - רופא מפורסם בסעתו. יש אנשים רבים בדורות שונים הנושאים תואר זה. הצרה הבלתי פורמלית של פתק זה מוכיחה, שהמסורר היה מכוונו בדורו, גם בכך.